खमट द्यामटाट्टोर्व्वीमित्यटन्त्योऽतिपावनाः। यूय २० सर्गः
मापोविजानीत मनोवृत्तिं शुभां मम ॥ ३० ॥

खमित्यादि। यूयमापोऽतिपावनाः अतिपवित्राः खमट द्यामट ज॰म॰
उर्व्वीमट इति वयमन्तरीक्षमटाम देवलोकमटाम भूर्लोकम
टामेत्येवमभिप्रायः सर्व्वत्राटन्त्योमम शुभां चित्तवृत्तिं विजानी
तेति अत्र प्रार्थनायां लोट् पूर्व्वत्र तु आकाशादिकारकभेदात्
अनेकाटनक्रियासमुच्चयः ततश्च समुच्चयेऽन्यतरस्यामिति लोट्
अटेति समुच्चये सामान्यवचनस्येत्यनुप्रयोगः आकाशाद्युपगा
मिनीनामटनक्रियाणां पुनरटनक्रियायाः सामान्याया अनुप्रयो
गात् ॥ ३० ॥

खमटेत्यादि। हे आपोयूयमतिपावना अतिपवित्राः खमा भ॰
काशं द्यां स्वर्गं उर्व्वीं भूमीञ्च अटन्त्योऽटः पूर्व्ववत् सदाहि इति
हेतोर्म्मम शुभां मनोवृत्तिं यूयं विजानीत प्रार्थनायां गी ॥ ३० ॥

जगन्ति धत्स्व धत्स्वेति दधती त्वं वसुन्धरे। अवेहि
मम चारित्रं नक्तन्दिवमविच्युतं ॥ ३१ ॥

जगन्तीत्यादि। त्वं वसुन्धरे धत्स्व धत्स्वेति अहं पुनःपुनर्द्दधे भृशं ज॰म॰
वा दधदिति एवमभिप्राया जगन्ति दधती मम चारित्रं नक्तं
दिनमविच्युतं अस्खलितमवेहि अत्र प्रार्थनायां लोट् पूर्व्वत्र
क्रियासमभिहारे तस्य चात्मनेपदसम्बन्धिनः स्वादेशः ॥ ३१ ॥